

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:
v Ljubljani na dom čestitjen
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—
v upravnistvu prejeman:
celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5-50
na mesec 1-90
Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Vredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v priljublju levo), telefon št. 34.

Izjava vseh dan svetov izjavila modela in grammatika.
Inserati veljajo: petostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.
Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.
Posamezna številka velja 10 vinarjev.
Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.
Narodna tiskarna telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:
za Avstro-Ogrsko: K 25—
celo leto 13—
pol leta 6-50
na mesec 2-30
za Nemčijo: K 28—
celo leto 13—
pol leta 6-50
na mesec 2-30
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—
Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znakna.
Upravnistvo: Knafljeva ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Stranka brez principov.

Klerikaleci se vedno in povsod radi ponašajo, kako konsekvantno se v vsem svojem delovanju in nehanju drže svojih principov. Na svoj prapor so si napisali visokodonečo demagoško geslo: »Vse za vero, dom, cesarja!« Kdor pa natančneje opazuje klerikalno politiko in sicer na različnih krajih in v različnih časih, mora priti do spoznanja, da so vsi ti isti principi le slepilo, s pomočjo katerega hočejo izvaliti nerazsodno maso, da na ta način utrdijo klerikalno moč. Geslo, katero smo prej omenili, ni drugega, nego demagoška fraza, s katero hočejo klerikaleci zakriti svoje pravo početje. Že desetokrat smo dokazali, da je edini in najvišji namen vse klerikalne politike utrditi klerikalno moč ter jo potem na najnižji način izrabljati.

Naši slovenski klerikaleci kaj radi predbacivajo naprednim elementom, da so brezverski, breznarodni, da se vežejo za nasprotniki vere in slovenskega naroda. Če pa pogledamo le nekoliko v realno življenje, tedaj vidimo, da so ravno klerikaleci tisti, ki se vežejo za našimi narodnimi nasprotniki in z najhujšimi nasprotniki vere in domovine.

Najpriljubljenost in najhujše orožje v rokah naših klerikalcev je bila in je še tista famozna zveza slovenskih naprednjakov in nemških veleposestnikov v kranjskem deželnem zboru, ki slovenskemu narodu ni nikdar škodovala in ki je imela edini namen, ovirati pogubonosno klerikalno politiko na Kranjskem. Ker ravno vsled te zveze klerikaleci niso mogli priti do popolne moči v deželi — tedaj so s pomočjo slovanofobne vlade sami sklenili zvezo z nemškimi liberalnimi deželnimi poslanci. Zvezali so se torej s svojimi narodnimi in verskimi nasprotniki, kajti znano je, da sta ravno v zadnjem času vodji nemške politike na Kranjskem protestantski pastor Hegemann in vsenemec dr. Eger. Prodali so svojo narodnost za par judeževih grošev in sicer v edini namen, da pridejo do popolne oblasti v deželi Kranjski. Toda pri tem se pa niso samo zvezali z Nemci, temveč so jim dali tudi take koncesije, kakršnih Nemci še nikdar niso dosegli na Kranjskem. Medtem ko nas Slovence po vseh obmejnih krajih grozovito zatirajo ter ne ugo-

de niti najprimitivnejšim našim zahtevam, naši klerikaleci na vse mogoče načine favorizirajo kočevske Nemce, katerim so pridobili državnozborni mandat, katere s pomočjo slovenskega denarja gospodarsko krepke. Uničujejo pa slovenski živelj s tem, da ne dovolijo v Kočevju slovenske šole, čeprav je zadostno število šolo-obveznih otrok. Ne bomo se nadalje naštevati teh koncesij, katere je klerikalna stranka na Kranjskem dovolila Nemcem. Ponovimo in pribijemo samo eno, da bodo v ljubljanski občinski svet pristi Nemci samo po zaslugi naših klerikalcev. Toda to ni edini slučaj, da so se klerikaleci zvezali z najhujšimi verskimi in narodnimi nasprotniki v veliko škodo celokupnega slovenskega naroda. Klerikaleci to prakticirajo vsepovsod.

Na Goriškem so se slovenski klerikaleci zvezali z našimi najhujšimi sovražniki — z laškimi liberalci, katerih se sramujejo celo laški klerikaleci. Glavni vzrok te zveze je, da uničijo narodno delo na Primorskem. Kakor je vsem znano, je bil in je še prvobornilski tržaških Slovencev dr. Gregorin. Leta in leta se ta mož bori za osamosvojitve slovenskega življa v Trstu, vse svoje moči, vse svoje življenje je posvetil boju, katerega bi slovenski narod ob obalah Jadranskega morja z Lahji, temi najhujšimi nasprotniki slovenskega naroda, temi najhujšimi sovražniki Avstrije in njene dinastije. Ravno privrženci tiste stranke, s katero se je zvezal slovenski klerikalec dr. Gregorin v goriškem deželnem zboru, so najhujši iredentovi, največji sovražniki naše monarhije.

Slovenski klerikaleci so s svojo koalicijo: v kranjskem dež. zboru z vsenemci, v goriškem dež. zboru z laškimi iredentovi popolnoma jasno dokazali, da je njihovo geslo: »Vse za vero, dom, cesarja!« čisto navadna demagoška fraza, najnižje slepilo, s katerim hočejo priprosti masi trostiti pesek v oči. Slovenski klerikaleci — ne smemo jih več nazivati »slovenski« — so s to zvezo dokumentirali, da so najhujši nasprotniki slovenskega naroda. Dokazali so pa tudi, da je njihov patriotizem ravnotako navadno sleparstvo. Sej nam vendar ni treba razlagati, kakšno stramljenje, kakšne ideje prevajajo vsenemsko in laško iredentovo stranko. Eni delajo, da pride Avstrija pod Hohenzollernsko vladno — drugi, da se

naše slovenske obmorske pokrajine priklapijo laškemu kraljestvu.

Kakšno je torej delovanje teh naših klerikalcev, ki kriče: »Vse za dom in za cesarja!« — obenem se pa vežejo z najhujšimi nasprotniki našega slovenskega naroda in s sovražniki avstrijske monarhije?

Toda to delovanje ni samo našim klerikalcem lastno. Tako delujejo klerikaleci v vseh državah. Na Španskem se vežejo s karlisti, ki hočejo raz prestol vrči sedanjo dinastijo — na Francoskem se vežejo z rojalisti, ki hočejo odstraniti sedanjo državno obliko ter nadomestiti republiko z monarhijo.

Klerikaleci pa še v drugih ozirih kažejo, da jim v nobenem oziru ne gre za principe, temveč edinole za moč. Naprednemu kandidatu za državnozborni mandat v novomeškem in belokranjskem volilnem okraju Engelbertu Ganglu predbacivajo, da je socialni demokrat, ker so slučajno idrijski socialni demokrati glasovali za njega pri zadnji deželnozborni volitvi. Pozabijo pa pristaviti, da je bil tudi prejšnji poslanec za mesto Idrijo, dekan Arko, izvoljen s socialnodemokratskimi glasovi in sicer na podlagi popolnoma določenega pakta. Kje se pa mora stranka, ki je na strogo katoliški in narodni podlagi — vezati s socialnimi demokrati, ki so versko in narodno popolnoma indiferentni. Iz enostavnega vzroka, ker jim ni samo narodnost, temveč tudi vera edinole sredstvo, da pridejo do moči, do prevlade. Dunajski krščanski socialisti so sami javno priznali, da radi sprejemajo v svoje vrste tudi Zide, nemški centum se veže s protestanti. In eden vodij naših klerikalcev, dež. odbornik dr. Pegan je sam priznal na nekem shodu v Mostah, da imajo v klerikalni stranki tudi taki dovolj prostora, ki ne obiskujejo cerkve.

Naši klerikaleci pa tudi naglašajo, da so veliki prijatelji kmeta in sploh nižjih slojev. To je zopet njihovo demagoško in sleparsko načelo. Če pogledamo razvoj tiste stranke, ki je vzor in mati naše klerikalne stranke, to je dunajske krščansko-socialne stranke, tedaj vidimo, da je tudi tista opevana in proslavljena ljubezen klerikalcev do kmeta in nižjih slojev — sleparija. Dunajska krščansko-socialna stranka je tudi prišla edinole s pomočjo srednjega staru do moči in veljave, katero zave-

ma danes. Kakor hitro je pa prišla stranka do nadvlade, je pokazala svojo pravo lice. Njeni voditelji sede proti masnim nagradam v upravnih svetih velekapitalističnih podjetij, kjer brezdvomno ne zagovarjajo interesov revnega kmeta ali obrtnika. Vse to torej popolnoma jasno priča, da klerikalna stranka nima prav nikakršnih principov in da je njeno geslo: »Vse za vero, dom, cesarja!« — laž in sleparija!

50 letnica odličnega rojaka.

(Diskreten jubilej.)

Pred nedavnim je dovršil dr. Karol Strekelj, redni profesor slavistike na vseučilišču v Gradcu, petdeseto leto svojega povsem znanstvu posvečenega življenja. Ker je izredno skromen (kakor večina pravih učenjakov), zato ni opozoril nikogar na to dejstvo, da je izpolnil deseti »lustum«; (njegov predhodnik na stolici pa, nočeren ignorant in šarlatan, je bil o svojem času sam oznanil urbi et orbi, da se bliža njegov jubilej!) Življenje in delovanje dr. Strekelja mora zanimati tudi širše kroge, (ne samo filološke), ker je eden naših najbolj zaslužnih kulturnih delavcev, naš Grimm ali Kluge. — Dovršil je goriško gimnazijo je šel na Dunaj študirat slavistiko; privatni docent je postal na podlagi svojega lepega »Oblikoslova narečja goriškega srednjega Krasa«, (poseben odtisek 1887.) v katerem se je znameniti strokovnjak Baudouin izrazil zelo pohvalno. Leta 1896. je prišel kot »extraordinarius« v Gradec, kjer je bil imenovan l. 1908. za rednega profesorja slovenske filologije s posebnim oziranjem na slovenski jezik in slovensko slovstvo. Sedaj predava že 15. leto v Gradcu in njegovi bivši poslušalci so raztreseni po mnogih slovenskih in hrvaških srednjih šolah. Vsi se spominjajo z radostjo svojega dragega učitelja in njegovih vezanimih predavanj. Vsi, ki so bili vpisani pri Kreku, priznavajo, da so dijaki v vsaki Strekeljevi uri več profitirali v znanstvenem oziru, kot pa pri Kreku v enem letu. Ko je profesor Strekelj dovršil 50. leto, je izšla na Ruskem Jagičeva »Istorija slavjanske filologije«, (nad 900 str.

* Rojen je v Gorjanskem pri Komnu na Goriškem.

cena 12 K) v kateri je n. pr. Oblak posvečenih pet strani, o Strekelju pa beremo tam samo naslednje stavke, ki so pa raztreseni po raznih poglavjih: (str. 422:) »Prof. Strekelj izpolni obsežne želje v svojem velikolepnem, obrazovno izdani (= prekrasnem, vzornem izdanju) pod glavičem »Slov. narodne pesmice«; str. 534: »... zapis slovenskoj Nar. poeziji našel kritičeskega izdatelja toliko naši dui v lice prof. Str.; str. 884: »Matica Slov. izdaje prekrasne izdaje narodnih pesonj pod redakcijo prof. Str.; str. 897: »nekoliko udečnih (= srečnih) dialektoloških monografij (Str., Scheinigg i. dr.)« Ko govori Jagič o etimoloških razpravah, pravi na str. 903: »vzpomnimu trady ... Strekelju v Gradcu.« Naposled pa še beremo na str. 839: »važnija dopolnjevanja k etomu izsledovanju [namr. Oblakovemu] zdeleny prof. Strekeljem: »O beneskem rokopisu«; »Ljubljanski Zvon« 1892.« — To je vse!! Ker pa je Jagič nepristranski in piše sine ira et studio, zato moramo pač čudno dejstvo, da se Strekeljevo ogromno delo skoraj bagatelizira, zapisati na rovaš nam neznane, nesrečne Jagičeve pomote. Strekelj piše svoje dragocene razprave od leta 1882. do danes, torej skoro trideset let neprenehoma. Nahajajo se v »Ljublj. Zvonu« od 1883. do 1892. (literarnozgod. članki o Krilanu in Nekrasovu, referati o slovenskih literaturah, ocena Sumanove slovnice, Pastrnkove slavistične bibliografije, Oblakove razprave »Najstarejši datirani spomenik slovenskega jezika« in Geitlerjevih knjig: jezikoslovne razprave o maloznanih besedah in o zelo razširjenih slov. pogreskih itd.), potem v »Letopisu Slov. Matice« od l. 1892. do 1896. (zbirke manj znanih besed, zl. tujih, z razlaganjem i. dr.), nadalje v »Zborniku« Sl. Mat. II. in III. (»Pisma in zapiski iz ostaline Jurja Cafa« ter »Prešeren in narodna pesem«), v »Časopisu za zgodovino in narodopisje« od 1904. do letos (Slovenski elementi v štajerski nemščini, »Slovenska krajevna imena na zgornjem in vzh. štajerskem« i. dr.), v »Denkschriften« dunajske akademije znanosti (»Zur slavischen Lehnwörterkunde«) in v »časopisu« Archiv für slavische Philologie od X. do XXXI. letnika; [torej 22 let je tam sodeloval!] Ta strokovni list je obja-

LISTEK.

Mina.

Roman; spisal A. P. Rušic.

(Dalje.)

XXIII.

Naslednje jutro je bil Carlutti, ko je vstal, dobre volje. Zunaj je deževal in hiše onostran ulice so bile prazne in monotone. Nebo se je prevleklo z umazano sivo barvo in menda zato je šum na ulici nekoliko potihnil.

Carlutti je bil dobre volje, ker je prejšnji dan napravil nenavadno — kupčijo.

»Včeraj sam imel srečo!« je rekel Mini pri zajterku.

»Ti si vedno srečen, torej ni to nikaka novica.«

»Moja zadeva z ženo stoji dobro!« Imel je v mislih proces, katerega je vodil pri sodišču proti svoji legitimni ženi na ločitev zakona.

»Kako je izpadla zadnja razprava?« je vprašala radovedno Mina.

»Bila je preložena na poznejši čas, da morem doprinesti dokaze, ki se zahtevajo od mene.« Carlutti je govoril kot star pravdar, zakaj imel je večkrat opraviti pri sodišču v kupčijskih zadevah.

»Kakšni so tvoji dokazi?« je hotela izvedeti ona.

»Dokazi? Pravzaprav sem imel dokaze in jih nisem imel. Sodišča v Avstriji so v tem oziru nezanesljiva in razvajena. Ampak včeraj popolne sem vjel znamenit dokaz.«

»Ko si se ločil od mene?« se je začudila ona.

»Da. Šel sem naravnost v stanovanje svoje žene, pozvonil sem in dekla mi je odprla. Nato sem kar hitro vstopil v prvo sobo.«

Mina je bila vedno bolj radovedna, kar trepetala je razburjenosti.

»In kaj si videl?« je zaklicala.

»Dobil sem tam svojega arhitekta.«

»Kondo?« Mina se je neizmerno čudila.

»... Kondo, ki je sedel na zofi poleg žene. Oba sta se me zelo prestrašila. No, bil sem zelo miren in sem ga prosil njega, naj gre z menoj.«

»Pa je šel?«

»Da... Tako je se napotil z menoj. Šla sva v gostilno, plačal sem vino zanj in mu povedal, da me to ne ženira prav nič, če je on ljubljene ločene žene. On je tajil, naposled pa se mojim trditvam nekoliko udat. Ko sem ga imel tako daleč, sem mu, dobro vedoč kakšen skupaj je, ponudil dvatisoč kron nagrade, če pri sodišču zame ugodno priča. Nekoliko je omahoval, toda, ko sem položil denar predenj, mi je segel v roko...«

Carlutti se je ugriznil v ustnice.

Domislil se je, da je povedal preveč. Zakaj ženskam ni rad zaupal.

Mina je prebledela.

»O lopov umazan!« je siknila.

Carlutti se je njenemu ogročenju močno čudil. Ona je to zaznala in rekla:

»Tak grd izdajalec! Ali ni lump ta Konda?«

»Pameten mož se mi dozdeva. Izgovoril si je tudi pisano službeno pogodbo z menoj in pa to, da se sme za stalno preseliti v Trst. Snoči se sem svojemu odvetniku v pričo Kodno naznanil vse to in doktor je bil močno vesel.«

Mina je pljunila v kot.

»To se mi zdi grdo«, je rekla vsa ogorčena. »Ti hočeš ženo uničiti s tem, da ji dokažeš dejanja, ki jih sam doprinašaš.«

»Da!« je odvrnil Carlutti razgret. »Doprinašaš s teboj, draga, in to šele sedaj, med tem ko je ona mene z arhitektom in mnogimi drugimi varala, ko sem bil jaz še njen mož. To je razlika.«

Ti razlogi pa nje niso mogli potolažiti.

»Prosim te, pusti Lejo v miru in ne tiraj stvari do konca. Daj ji zahtevane alimentacije in pusti jo v miru. Ne učini hudodelstva, da se ne povrne k tebi. Jaz ne maram, da hodiš po ti poti dalje.«

Njen glas jo je izdajal, da sili na jok. V njej sta se borili dve duši. Spoznavala je Carluttijevo pravico, da

se masčnje nad neodpušljivo prevaro žene Leje, nasprotno pa se ji ni zdelo prav, da se poslužuje takega verolomneža, kakršnega se je izkazal Konda. Četudi se je zavedala, da bi Carluttijev uspeh v pravdi mogel nehoti imeti za njo samo dobre posledice, ker bi tako bila za vedno odstranjena možnost, da se on povrne k svoji ženi, vendar se ji je vse to zelo gnusilo. V tej neodločnosti ni vedela ničesar drugega, nego to, da hoče sama ostati v tem prepiru čista in brez težkega očitka vesti.

»Čemu?« je vprašal on po daljšem molčanju. »Čemu bi odnehal sedaj, ko je pravica na moji strani?« Umeval je pravico tako, kakor se umevala od ljudi, ki se čutijo močnejše od nasprotnika.

»Povem ti, če boš nadaljeval tožbo in se ne boš mirno poravnal, ne maram nič več slišati o tebi!« je rekla ona odločno. Bila je trdno prepričana, da ga s to grožnjo ne omehča in da bo izvršil svojo namero, tako, kakor bo le mogel dobro; hotela pa si je s to prazno grožnjo le ublažiti svoj notranji nemir.

»Prosim te, ne govori o tem«, je dejal mirno in jo navdušeno objel. Ona se mu je iztrgala iz rok in vstala od mize.

»Ubogaj me!«

»Bom se premislil«, je odvrnil neodločno in trdo pristavil:

»Ne govori mi več o tem!«

Pogovor je prekinila stara Mar-

ta, ki je vstopila in položila na mizo pošto. Med pismi sta bila dva naslovljena na Mino. Eno pismo je bilo od Miroslava, ki jo je prosil, naj ne pozabi nanj ter mu na vsak način naznani, kdaj more govoriti z njo. Drugo pismo je bilo zamazano, pisano z nergodno roko. Sorodnik, pri katerem je imela otroka v reji, ji je naznanil, da je mali zelo zbolel in da je malo upanja do zboljšanja; pride naj torej in pri tej priliki prinese tudi dolžni znesek s seboj.

To pismo jo je razžalostilo. Jezil jo je tudi cinizem, s katerim ji sorodnik naznanja otrokovo bolezen in pa opomin na dolg ter način, kako je vse to mešal v pismo.

»Zopet nesreča!« je kriknila. »Ta — surovež!«

»Kakšna nesreča!« se je oglasil Carlutti, sedeč za mizo in prebirajoč svojo korespondenco.

»Otrok mi je nevarno obolel.« Nevedoča kaj početi, je sedla obupana na stol.

»To je nekaj vsakdanjega. Sicer pa menda poznaš te kmečke egoiste! Gotovo si zaostala s plačilom in on te hoče na ta način dobiti pred oči, da te osebnost potirja,« je razlagal on in nemoteno čital svoja pisma dalje.

»Nemogoče! Lahko bi prišel sam do mene in tako hudošen menda vendarle ni, da bi me strašil po nepotrebnem.«

Carlutti je dvignil obrvi in jo pogledal.

(Dalje prih.)

bil nekaj štrekcljavih lepih razprav o slovanskih izposojenkah v furlanščini in laščini, kakor tudi o nemških, latinskih, furlanskih in drugih izposojenkah v slovanskih jezikih,* potem literarnozgodov. in folkloristične spise, n. pr. o koledih, o legendah o sv. Aleksiju i. dr. Tudi v starejših letnikih »Dom in Sveta« je objavil prof. Štrekelj nekaj spisov. Zgoraj sem že navedel Jagličovo sodbo o Štrekcljevem največjem delu, o »Slov. nar. pesmih«, to delo izhaja od l. 1895. do danes in bo končano šele čez kakih 5 let! Merodajni slavisti, kakor Baudouin, Patruček, Brückner, Iljinski, Jireček i. dr. pišejo enako entuziastično kakor Jaglič o tem prepletem delu; vsi priznavajo, da drugi Slovani nimajo take vzorne, kritične zbirke ljudskih pesmi. V kratkem izide izpod njegovega peresa »Znanstvena slovnica slovenskega jezika«; nadalje »Obrazovanje so-vremennago literaturnago slovenskago jezika«, »Obzor slovenskih narječij i. govorov«, »Sledi slavjanskih elementov v romanskih jezikah za izključenijem rumynskago«, »Vljudanje nemškego, friulanskego i. italijanskego v slov. jazyk«, »Vljudanje češkego, horvatskego i. ruskego v slovenskem jazyk«, vse v ruski »Enciklopediji slavjanskoj filologiji«, ki jo izdaje cesarska akad. znanosti v Peterburgu. Dr. Štrekelj je edina avtoriteta v vprašanjih o izposojenkah slovanskih. Na takoga rojaka smemo biti pač ponosni, o njem veljajo besede našega »vrhskega labodca«, ki se tječe Matije Čopa: »Ti si zaklade duha Krezove bil si nabral... Nisi zaklepal doma ti zlahtnega blagodarova; sebi zročeno mladost, druge si z njim bogatila.« Štrekelj je pravi »velikan učenosti«, a skoraj še bolj moramo občudovati njegovo nemorno marljivost in delavnost od l. 1882. do 1910. Njegova važnost se kaže tudi v tem, da navaja sedaj izhajajoči Bernekerjev »Etimološki slovar slovanskih jezikov« na vsaki strani Štrekcljeve etimologije, katerim skoro brez izjeme pritrjuje. Peterburška carska akademija znanosti in praška narodopisna družba sta si izbrali našega rojaka, čast in diko slov. naroda, za dopisujočega člana. Bodi še omenjeno, da je bil prof. dr. Štrekelj nekaj let (pred Fr. Vodicem) urednik slov. prevoda drž. zakonika in da se žrtvuje tudi že dolgo vrsto let kot tajnik Podpornega društva slov. visokošolcev v Gradcu. Uverjen, da govorim tudi vsem drugim nekdanjim poslušalcem dragoga učitelja in mojstra iz sra, mu kličem: »Na mnogo let! Vivat, crescat, floreat!

I. Koš, Gorica.

* Na tem polju si je pridobil naš slavilence največje zasluge.

Volitve na Dolenjskem!

V soboto, dne 15. t. m. ob pol 8. uri zvečer

se vrši

v Novem mestu v »Narodnem domu«

Javen volilni shod.

Na shodu govori kandidat dež. poslanec Engelbert Gangl in dež. odbornik dr. Ivan Tavčar.

Dnevne vesti.

+ Zopet zaplenjeni! Današnje jutranje izdajo našega lista so nam zopet zaplenili. Vzrok zaplenbi je kratka, a veleznačilna pesem, ki je izšla v »Mitteilungen des Vereines Südmark«. V Gradcu te pesmi niso zaplenili, pač pa v Ljubljani. Kar je v Gradcu dovoljeno, to je v Ljubljani prepovedano. Res, krasne so razmere, v katerih živimo.

+ Strah pred volilci. Klerikalni kandidat prof. Jare ima velik strah, da se v Novem mestu ne upa prirediti javnega shoda. Volilni shodi imajo namen, dati volilec priložnost, da spoznajo kandidate, ki žele njih zaupanja, a prof. Jare neče novomeškim volilec dati prilike, naj bi ga videli in slišali. Zabarikadir se je za § 2 in se pokazal samo tistim volilec, ki bi poslali tudi kako farsovsko kuharico v državni zbor, če bi jim to priporočali frančiškani. Drugim volilec pa se prof. Jare ne upa stopiti pred oči, ne, ker se boji, da bi mu kaj storili, marveč samo ker se boji njihovih vprašanj in njihove kritike. Zunan na vasi, kjer vse trepeče pred župnikom in kjer ni ljudi, ki bi mogli Jarca zvati v perilo, tam se že upa nastopiti, v Novo mesto pa se ne upa, kajti tam so ljudje, ki bi z njim lahko izpregovorili, kako resno besedo in njemu in njegovi stranki primerno posvetili. In zato prof. Jare ne priredi v Novem mestu javnega shoda.

+ Klerikalni cinizem. Umrla je žena, ki se je mnogo trudila in pehalja za klerikalno stvar. Ime ji je bilo

Marija Manfreda in bila je po poklicu delavka. Dr. Krek ji je sam spisal nekrolog in ga priobčil v »Slovenec« na odličnem mestu. To je gotovo lepo; če je kdo zvesto služil neki ideji, kakor Marija Manfreda, naj se mu to tudi prikaže. Značilno pa je, da je to počaščenje pokojne Manfrede med klerikalnimi imenitniki in magnati vzbudilo nekako ogorčenje, ki je naperjeno proti dr. Kreku. Pravijo mu, da je socijalni demokrat, zaničljivo govore o »cigararicah« in zabavlja, da se kak odličen duhovnik ni deležen takega nekrologa, kakor Marija Manfreda. Ej, ta klerikalni demokratizem je pač v sredi votel, od kraja pa ga ni ni v klerikalnem, ki nosi duhovsko suknjo, ali pa sedi na denarnih žakljah, je vedno ošaben in nadut do skrajnosti, tudi če se pred ljudmi drugačnega dela. Ta Marija Manfreda se je pehalja za klerikalizem, a ker ji je dr. Krek po njeni smrti privoščil nekaj toplih besedi, so imenitniki in magnati že nevoljni! Najlepše pa je, kar se je v tork, dne 11. oktobra v kavarni »Union« na ta očitanka odgovorilo. Od klerikalne strani se je reklo: »Ah, kaj, saj dr. Krek ni spisal listka zaradi Manfredove, ampak zaradi drugih delavk« — to se pravi, ne zato, da bi umrli Manfredovi izkazal javno zadnjo čast, marveč da bi drugim delavkam nasul peska v oči. Res, ti klerikalci so grdi ljudje in še pred smrtjo nimajo respekt!

— Javen shod proti draginji prirede ljubljanski državni uradniki v petek, dne 14. oktobra ob 8. zvečer v »Mestnem domu«. Današnja hudo draginja občutijo vsi sloji, najbolj pa osebe, ki imajo stalno plačo, kajti te ne morejo preveliti draginje na druge, kakor to lahko store produktivni stanovi, ampak se morajo omejiti v izdatkih in če drugače ne, trpeti pomankanje. Z isto plačo, s katero so pred par leti skromno shajali, morajo danes, ko so se cene vsem živim in tudi drugim predmetom skoro za polovico zvišale, ravno tako shajati, ali trpeti bedo, ali se zadolžiti. Ni čuda torej, da hočejo dvigniti svoj glas in javnost opozoriti na stanje, v katerem se spričo vedno še rastoče draginje nahajajo. Upamo, da se bo vsak tovariš - uradnik, ki ima čut za skupnost, udeležil tega shoda, ter solidarno manifestiral za lastne interese.

— Izpiti iz državnega računstva na graški univerzi v jesenskem terminu se začne v četrtek, dne 10. novembra ob osmih dopoldne. Pravilno kolkovane prošnje za pripustitev k izpitu naj se naslove do 20. oktobra na rektorjevo pisarno, ter priloge in skripijske izkazi, nadalje izkaz službe, kakor tudi studijska izpričevala in pa podatki o pripomočkih, katere se je porabljalo pri študiju.

Pogreb g. Franca Omerse. Včeraj smo v starodavnem Kranju položili k večnemu počitku starostno kranjskih trgovcev g. Franca Omerse. Njegov pogreb je bil živa priča, koliko upravičenih simpatij je užival preblagi pokojnik med kranjskimi meščani, kranjskimi okoličani in tudi širom naše slovenske domovine. Preblagemu pokojniku je izkazal zadnjo čast naravnost nepregledna množica kmetskega naroda in meščanstva ter neštivilne korporacije in deputacije raznih stanovskih organizacij, narodnih in dobrodelnih društev. Med žalujočimi pogrebi smo opazili zastopnike »Trgovske in obrtne zbornice kranjske«, katere večletni član je bil ravno pokojnik, »Trgovskega gremija« iz Ljubljane, »Trgovskega bolnišnice« in podpornega društva »Merkur« in trgovskega društva »Merkur« iz Ljubljane, kakor tudi polnoštevilno zbrane člane kranjske podružnice trgovskega društva »Merkur«. Pogreba so se udeležili v polnem številu vsi kranjski trgovci, kakor tudi marsikateri drug trgovec od blizu in daleč, posebno iz Ljubljane. Kranjski trgovci so pa še posebej počastili spomin svojega trgovca - staroste s tem, da so tod, koder se je pomikal sprevod, zaprli v znak sožalja svoje trgovine. Polnoštevilno se je udeležil pokojnikovega pogreba tudi kranjski občinski zastop s svojim županom g. Karlom Šavnikom na čelu in tako izkazal zadnjo čast svojemu mnogo- in mnogoletnemu delavcu in vestnemu tovarišu odborniku, oziroma podžupanu. V zadnjem spremstvu smo opazili tudi vsa kranjska narodna društva, kakor »Narodno Čitalnico« v Kranju, ki je spremljala svojega bivšega predsednika k večnemu počitku s svojo zastavo, nadalje deputacije kranjskega »Sokolca«, kateremu je preblagi pokojnik še malo pred svojo prezgodno smrtjo na viden način izrazil svoje gorke simpatije, nadalje »Čitalniški pevski zbor« in druge. »Čitalniški pevski zbor« je pred hišo žalosti in ob odprtem grobu zapel dve pretrpetljivi žalostinki. Polnoštevilno sta se udeležili pogreba tudi »Gasilno društvo« in »Veteransko društvo« v Kranju. Prihitala je pa iz prijazne Škofje Loke tudi deputacija tamonjke »Gasilnega društva«. Pokojnika je pa spremla k večnemu počitku

tudi »Meščanska godba kranjske« in pokazala ob ti turobni priliki s izborne preinjavljanimi žalostinkami, kako velikanski napredek ima znamenovati pod sedanjim spretnim kapelnikom. Med pogrebi smo pa končno videli posebno mnogo dam iz prvih krogov ljubljanskih. Tudi smo opazili neštivilno vencev, s katerimi so društva in posamezniki hoteli izkazati zadnjo čast preblagemu pokojniku. Pokojni g. Franc Omerse je pa, kakor smo omenili že v svoji ponedeljkovi številki, tudi v polni meri zaslužil to svoje zadnje častno spremstvo, ker je celo svoje življenje in posebno ob preporodu našega slovenskega naroda vedno zvesto stal kot bojevnik v naših bojnih vrstah in ker je posebno dobrodelnim društvom posvečal vse svoje moči. Imel je vedno odprto srce in odprte roke za naša narodna in dobrodelna društva, ter ni pri njem nikdar vedela levica, kaj je dala desnica. V prvi vrsti se ima kranjska bratovščina sv. Jožefa, ki je svojemu častnemu članu oskrbela tudi nad vse časten in dostojen pogreb, zahvaliti neumorni pokojnikovi delavnosti, da stoji danes na tako trdnih nogah, kakor malokatero društvo z enakimi cilji. Ako še pripominjamo, da je preblagi pokojnik vzgajal vse svoje otroke v strogo narodnem duhu, zadostili smo svoji častnikarski dolžnosti in le še pripominjamo, da bi blagi pokojnik, ki se je iz borne hiše v prijaznem Žužemberku povselp do stališča najuglednejšega trgovca, zaslužil, da bi v vspehodu našemu trgovskemu naraščanju in v posnemo popisalo spretno pero njegovo življenje in trgovsko napredovanje.

Nevarno groženje. Iz Celja poročajo: S. t. m. je posestnica Marija Bogovič v Obrežju pri Brezjah odpostila z dela hlapca Jožefa Vodopivca in sicer zaradi ponočevanja. Vsled tega ji je grozil, da jo bo z revolverjem ustrelil ter ji hišo zažgal. Zgrabil je tudi srp ter preganjal hčer Bogovičevke, da jo zakolje. Mati in hči sta morala biti več nego poldrug dan v hiši zaprti, da sta ga ubranili Orožniki so ga končno odpeljali.

V renegatih je rešitev. Nemški listi naznanjajo, da se v St. Lenartu v Slov. goricah vsako nedeljo vpišujejo otroci v tamkajšnjo šulferajnsko šolo. Listi vabijo vse one starše, ki bele svojim otrokom dobro, naj jih vpišejo v nemško šolo. To bode »zum Heile ihrer Kinder, zum Heile des deutschen Volkes.« Nemškim hinavcem pa ni za blagor slovenskih otrok, ampak jim je samo za blagor »des deutschen Volkes«. V slovenskih renegatih iščejo Nemci svoje rešitve slovenski renegati naj pomagajo Nemcem do moči. S tem pač priznajo Nemci, da veliki nemški narod mora obstati brez slovenskih renegatov. S tem pa Nemci dokazujejo svojo svojo slabost in drugega nič!

Žalostna smrt. V Bitovnoju blizu Šmarja pri Jelšah je posestnik Baštev, po domače Drežman, zaklal posestniku Zidarju obohelo telico ter jo raztelesil. Pri raztelesenju je Baštev dognal, da je telica bolehalo na vraničnem prisadu. Vranico se vsled tega vrgli proč, drugo meso je pa Zidar večnoma razprodal po vasi. Dasi Baštev prav nič od tega mesa zažil je vendar že naslednji dan zbolel. Napravljalo so se mu na podleht neke gnojne otekline. Baštev je bil vsak dan hujše. Čez pet dni je poslal po zdravnika, ki je takoj spoznal, da je zastrupljen po vraničnem prisadu. Svetoval mu je, naj se takoj pelje v najbližnjo bolnišnico, kjer ga bodo perirali, če se ni prepozno. Šele drugo jutro se je Baštev odpeljal v celico bolnišnice, kjer so mu pa zdravniki rekli, da je že prepozno, da je vsaka pomoč izključena. In z nevarno nalezljivo boleznijo okuženega Baštevca so celjski zdravniki pustili v petek iz bolnišnice domov. V soboto je nesrečni Baštev izdihnil, zapustivši vdovo s sedmimi otroci. — Zidarju je dan poprej poginila krava na tistih znakih kakor je bolehalo telica. Raztelesenje je dognalo, da je tudi krava imela vranični prisad.

Tatvina. Posestniku Jerneju Strajšaniku pri Ljutomeru so ukradli hraniliščno knjižico v vrednosti čez 800 K, suknjo, klobuk in nikelnasto verižico. Tatvine so osumljeni prebivalci ob meji. Storilce zasledujejo.

Razprava zoper tržaške iredentovce. Iz Gradca poročajo. Prihodnje porotne obravnave se prično 21. novembra. Pri tej naj bi se vršila tudi večdnevna razprava proti tržaškim iredentovcem. Začetkom so hoteli za ta slučaj odrediti posebno sesijo vendar so pa za zdaj opustili to misel. Laške akte, ki so prišli iz Trsta in ki so zelo obsežni, je moral prestaviti laški tolmač. Vsega skupaj je več sto pol. Ko bo imel vse te prestavljene akte preiskovalni sodnik dr. Foerster na razpolago, bo začel šele ta s preiskavo, na kar bo šele državni pravdnik obtožnico sestavil. Ni še gotovo, če bo to do konca novembra gotovo. Vendar pa hočejo, celo zadevo kolikor mogoče pospešiti in sicer že iz tega varoka, ker se nahajajo osumljenci že dolgo v preiskovalnem zaporu.

† Fran Dolenc. Včeraj predpoldne je umrl naglo smrti gosp. Fran Dolenc, na državnem kolodvoru v Trstu, ko se je hotel odpeljati z vlakom v Žavije. Pokojnik je že dlje časa bolehal na srčni hibi in nadubi. — Pokojni Fran Dolenc je bil skosi več let občinski svetovalec za Rožan-Bar-kovlje. Bil je agilen člen društva za ribogojstvo in se je sploh veliko zanimal za ribištvo. Udeleževal se je slovenskega političnega gibanja. Bil je pa vedno konservativnih nazorov in je v mestnem svetu večkrat izzval intervenciral v interesu svojih volilcev. Ni se pa mogel nikoli prav sprijazniti z bolj radikalnimi nazori, kakor jih zahteva v Trstu sedanja doba. Zadnje čase, ko ga je bolezen bolj pritiskala, se je popolnoma umaknil iz javnega življenja. — Blag mu spomin!

Uboj s klobuto. 57letni Angelo Franceschina iz Italije je v nedeljo v Kosovelovi gostilni v Trstu v ulici Petronio v svoji pijanosti tako razgrajal, da so ga ven vrgli. 20letni voznik Manara pa mu je dal tako za-usnico, da je mož oblezel brez zavesti in naslednji dan umrl. Manara so zaprli.

Premetenega žepnega tatu so v Trstu po dolgem zasledovanju vendar zalotili. Ta in njegov tovariš, sta — kot elegantna gospoda — že celo leto praznila ljudem žepa. Med drugimi sta ukradla tudi Antonu Demšarju iz Škofje Loke 150 K. Naposled so enega teh tatov le zasačili. Zove se Anastasio in je doma iz Sicilije. Našli so pri njem večjo vsoto denarja, in več novih klobukov, med drugim tudi 12 parov elegantnih novih čevljev. Mrha je morala biti hudo nečimerna.

Dvakratni umor? Iz Pulja poročajo: Pred tremi dnevi je kar naenkrat umrla konkubina pomorskega podčastnika Möllerja. Pri raztelesenju so konstatirali, da je bila z lizolom zastrupljena. V minolemu letu je tudi Möllerjeva soproga hipoma umrla. Domnevajo, da je tudi ta umrla vsled zastrupljenja. Möllerja so oddali pomorskemu sodišču.

Dva Slovenca se ponesrečila na Bavarskem. Pri gradnji električne železnice na hrib Wendelstein blizu Braunenburga na Bavarskem sta se dne 3. t. m. ponesrečila dva goriška Slovenca in sicer 24letni Stefan Pisk iz Lokovca in 34letni Andrej Manfreda iz Loma. Pri razstreljevanju z dinamitom se je ena mina prepozno vnela. Andreja Manfreda je vrgla kakih 30 metrov daleč; bil je grozno ranjen po vsem životu, desno roko je imel dvakrat zlomljeno. Čez kakopol ure je umrl. Pisk je bil tudi močno poškodovan, vendar je upanje, da se okreva.

Elektro - radiograf »Ideal« ima d srede do petka sledišči spored: Jeta Diane, fant. drama; Postave srea. drama; Obriti v Kochinkini, v barah; Izginjajoči policist, komično. Kot dodatke k zadnjima predstavama ob 7. in polu 9. uri se prične z veleznimivimi in poučnimi predstavami kirurških operacij prof. dr. Doyena v Parizu. K tem predstavam imajo dostop le odrasli. Zaključek: Dolgočasna tašča, komično. — Konfiskovana slika Lucrezia seveda odpade. In pride mesto nje drama »Osvojitelj«.

Kinematograf z dunajske lovske zastave. The Royal Bio Co. je včeraj začel v veliki dvorani hotela »Union« predstavami. Zbralo se je mnogo publiki, ki je z zanimanjem sledila epim projekcijam. Videlo se je cesarja v raznih scenah iz njegovega išelkega letovišča. Največja atrakcija so scene, ki predstavljajo našega cesarja kot lovca. Tudi ostale slike so lovršene. Pri predstavi igra orkester Slov. Filharmonije. — The Royal Bio Co. daje do včetrše nedelje vsak dan po eno predstavo. Razen tega predstavi v soboto in nedeljo popolne ob 4. uri, pri katerih veljajo za stroke na vseh sedežih polovične cene.

Enajst oseb je aretovala policija v ponedeljek. Na Marjinem trgu je prijel stražnik neko slaboglasno žensko, ki ima za mesto prepovedan poratek. — Na Poljanah so bili aretovani štirje delavci od Grubarjevega prekopa, ki so prejšnji dan s steklenicami ranili neko natakario. — Polodnje je v neki restavraciji silno razgrajal nek umetnik na karte. Poklicali so stražnika, ki ga je odvedel v zapor. Tam se mu je bil nenadoma omračil um ter so ga na zdravnikovo odredbo odpeljali z rešilnim vozom na opazovalni oddelk. — Na Sv. Jakobu trgu je stražnik aretoval nekega zidarja, ki je tam rogovilil in nadlegoval občinstvo. — V bolnišnici je bil aretovan nek 36letni, brezposelni čevljar, kateremu je bil sprejem vsled pijanosti in nasilnega obnašanja zabranjen. — Nek delavec iz Trnovoga je bil aretovan zaradi nevarnega pretenja, nek hišni sluga pa zaradi postopanja. Nekatere je oddala policija sodišču, druge pa poslala domov odgonskim potom.

Ingan avstrijskih ciganev iz Italije. Splošna sodba je, da so cigani nameli kolero v južno Italijo. Z ozirom

na to je laška vlada sklenila izgnati iz svoje države vse vnanje cigane. Pri tem je va ko umevno, da bodo te čete skušale prekorati mejo naše države, pri čemer pa se kaj lahko zgodi, da se zanesse kolera tudi k nam. Vzpričo te nevarnosti so oblastva odredila najstrožjo kontrolo vseh ciginov, ki bi ali naravnost ali pa poovinkih skušali priti v naše dežele bodisi iz Laškega, bodisi iz Ogrskega in Hrvaškega. Brez pravih potnih listov ali izkaznic se jim mora vstop v deželo brezpogojno zabraniti, obenem pa je nemudoma obvestiti pristojno višjo oblast o takih pojavih.

S plesišča. V neki gostilni na Dolenjski cesti je nek 23letni barjanski fant na vsak način hotel izzvati pretep. Rogovilil je toliko časa po gostilni in hrulil plesalce, da so poklicali stražnika, ki je rogovileža odvedel v varnost. — V neki drugi gostilni sta se bila pa sprla pri plesu zaradi nekega dekleta nek dragonec in topničar. Ker je iz prepira nastal pretep, so poklicali dragonsko patruljo, ki je nerodnega odvedla v vojašnico.

Maščevanje nad kokošmi. Neki dekl so na Sv. Petra nasipu posebno na poti kokoši. Ker jo s svojim raglanjem zjutraj zgodaj zbude, se je jela nad njimi maščevati s tem, da priveže koruzo za vrvice in se žival potem začne daviti, ko jo pogoltno. Nekaj bi se jih bilo kmalu zadavilo, ko bi jih gospodar še pravočasno ne bil rešil.

Zasačena je bila včeraj na južnem kolodvoru neka ženska, ki je kradla s svojim 13letnim sinčkom premog. Zagovarjati se bode morala pred sodiščem.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 82 Slovencev, 23 Hrvatov in 11 Macedoncev. 9 Hrvatov je šlo na Reko, 18 pa v Zagreb. 16 Lahov se je odpeljalo v Kormin.

Izgubil je nek gospod listnico, v kateri je imel do 700 kron denarja in sicer 4 bankovce po 100, drugo pa po 20 in 10 K. — Neka dama je izgubila denarnico, v kateri je imela 40 kron. Mizar Fran Ulčar je izgubil srebrno uro z verižico.

Društvena naznanila.

Deželna zveza gostilničarskih zdru-g na Kranjskem v Ljubljani ima v petek, dne 14. oktobra t. l., ob 10. dopoldne, v zadržni pisarni v Gradšču št. 7. svojo sejo. Na dnevnem redu je: Čitanje zapisnika zadnje seje; razgovor o preureditvi in omejitvi točenja pod vejo; razgovor o možnosti pridobiti dobrih, cenejših vin. Sklepanje o protestu proti nameravanemu zvišanju deželnih naklad na užitnino. Določitev znižanih prispevkov članarine. Posvetovanje o korakih v zadevi domačih trafik. Posvetovanje o eventualnem gostilničarskem shodu. Razni predlogi in navsveti. Gospodje delegati se prosijo, da se seje točno in zanesljivo udeležijo.

Amaterfotografi! Ker je amater - fotografija dandanes med Slovencev že zelo razširjena, a posamezni amaterfotografi ne stoji v nikakem stiku med seboj, sestavljal se je pripravljalni odbor v Ljubljani z namenom, ustanoviti društvo, katero bi dajalo priložnost posameznikom, se na tem polju izpopolnjevati. — Namen društva naj bi bil, gojiti, širiti, izpopolnjevati in pospeševati v umetniškem in znanstvenem oziru fotografisko umetnost. Prosi se tedaj vse one, ki se za stvar zanimajo, dame in gospe, v Ljubljani in izven Ljubljane, da blagovolijo na spodaj označeni odbor naznaniti svoje naslove v svrhu sestave eventualnih osebnih vabil k sestanku. Dobrodošli so tudi vsaki nasveti, ki se naj pošiljajo odboru, na katere se bo isti po možnosti oziral in jih upošteval. Prijave in dopise je pošiljati na naslov: »Pripravljalni odbor društva klub slov. amater - fotografov« v Ljubljani.

Tekma fermačev, ki jo je priredilo v nedeljo, dne 9. oktobra »Slovensko lovsko društvo«, je uspela prav lepo. Vreme je bilo ugodno, divjačine dovolj in psi so delali izvrstno. Tekmovalo je 8 psov in so razsodniki, gospodje: Evgen Krizaj, e. kr. poštni kontrolor z Dunaja, Stefan Paximadi, veleposestnik iz Sežane in Stanko Rudež, notarski kandidat iz Ljubljane imeli dela polne roke. Priznati se jim pa mora, da so svojo naložbo vršili ne le z veliko vnmemo, ampak tudi z veliko preudarnostjo. Najlepše je delala psica »Vera«, last g. Fr. Ks. Urbanca, veletržca iz Ljubljane in je dosegla 174 točk, ter si s tem priborila prvo darilo (50 K). Za »Vero« je prišla »Norma«, last istega gospoda, s 157 točkami (darilo 30 K). Obe je vodil mirno in elegantno lastnik sam. Na tretje mesto (darilo 20 kron) se je povzpela »Eny«, last g. dr. Iv. Vrtačnika, e. kr. agrarnega komisarja iz Ljubljane. Vodil jo je g. Dragotin Klobučar, bančni uradnik iz Ljubljane, ki jo je tudi sam dresiral, in sicer naravnost izborno. Dosegla je 155 točk. Na četrto mesto so gospodje razsodniki postavili »Kinga«, last gosp. dr. Huberta Sou-

vana, e. kr. finančne prokurature pristava in ljubljane. Vodi ga je srečno in premišljeno lastnik sam. Dalje so dosegli »Flotte«, last g. Iv. Schusterja, trgovca in ljubljane, 150 točk. »Jerry« gosp. Jos. Avčina, evdenčnega geometra in ljubljane, 139 točk. Ta peica bi bila gotovo dosegla še lepši uspeh, če bi jo bil vodil lastnik sam. »Perun« gosp. Ivana Jošta, revizorja in ljubljane, je dosegel 132 točk in »Treff« gosp. I. Riedla okrnika abloske graščine 120 točk. V splošnem je vse pse pohvaliti, in je bilo več prav lepih momentov pri tekmi, tako da je tudi številno občinstvo (»korona«) prišlo na svoj račun. Ob eni popoldne je bil v Dragomlju odmor, ob pol 6. pa skupen obed v Domžalah na »Pošti«. Po obedu je društveni predsednik gosp. dr. Lovrenčič razglasil izrek gospodov razsodnikov, ter razdelil darila. Gosp. Fr. Ks. Urbane je bil toliko pošten, da je obe darila 50 K in 30 K odstopil društvu, za kar se mu je predsednik toplo zahvalil. Izrečnih je bilo več napitnic in ob prijatelji, neprisliljeni zabavi je kaj hitro potekel čas. Ob pol 10. se je družba z vlakom vrnila v Ljubljano. Tekmo je brzojavno pozdravil predsednik »Kranjskega društva za varstvo lova«, visokorodni gosp. Rudolf grof Margheri, za kar so se mu udeleženci takoj brzojavno zahvalili.

Vinsko trgatve priredi »Bratno in pevsko društvo Toplice« na Toplicah in sicer v nedeljo, dne 16. oktobra t. l., v salonu gostilne gospoda Mihaela Zupanca »Pri mostu« in sicer ob 7. zvečer. Vsi prijatelji prijetne zabave, posebno oni iz okolice so vladno vabljeni. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala.

»Slovensko bralno društvo v Trzinu« bo imelo svoj redni občni zbor soboto, dne 15. t. m. ob 8. zvečer, v društvenih prostorih. Na dnevnem redu je: Nagovor predsednika; poročilo tajnika in blagajnika ter nova volitev odbora. — Da je polnoštevilna udeležba v interesu društva in znamenje zavednosti, ni treba posebej poudarjati.

Gasilno in pevsko društvo v Vipavi namerava prirediti igro »Zmešnjava« nad zmešnjavo. Ker so pa knjige v zalogi posle, obračamo se tem potom do bratskih društev, da nam bi mogoče katero, ako ima te knjige, proti odškodnini posodilo, oz. prodalo. Kupimo tudi igro »Srečno novo leto«. Morebitne ponudbe naj se izvolijo sporočiti Josipu Štancu, Vipava.

Prosveta.

Slovensko gledališče. Jutri, v četrtak, se poje drugi v sezoni velika Smetanova opera »Dalibor« z gđ. Nadasovo, Šmidovo, gg. Wasmuthom, Perslom in Križajem v glavnih vlogah. (Prvič za nepar.) — V soboto tretjič opereta »Knežna« (par). — Slovensko gledališče. S posebnim veseljem opazim, da goji ravnateljstvo v prvi vrsti dramo in to z velikim uspehom z igralskega stališča. Na repertoarju so sama dela svetovnega imena. V štirinajsti dneh in tri premijere, to ni lahko ob naših razmerah. Včeraj se je uprizorila Aleksandra Bissona drama v štirih dejanjih »Neznanka«. Dramatik Bisson, rojen l. 1848. na Francoskem v Brionze, spisoval je v mladosti po večini veselice, ki pa niso bile z navdušenjem sprejete. Glas dramatika prineslo mu je šele njegovo delo »Le député de Bombignac«, temu pa so sledila druga in vsako mu je donosala nove slave. Biser njegovega diadema je »Neznanka« (La femme X...) Vodilno misel drame, padlo ženo dvigniti, če ne, pogubiš v njej človeka, posrečilo se mu je vtelesiti tako, da si boljše ne moremo misliti. Državnega pravdnika Luciena Fleurista in svojega otroka ostavi mati Jacqueline in pobegne v ljubimec. Ko se zvrsti v njej kes, se vrne in prosi moža, da ji odpusti. A on, namesto da jo sprejme, ji pokaže vrata. Ona pada globlje in globlje, zapusti domovino in ko se po 20 letih vrne s pustolovcem Lavoqueom, zakrivi zločin umora. Ustrelji ga, ker je hotel njenemu soprogu izsiljevati denar s pretnjo, da drugače osramoti njegovo ime in njegovega sina, ki je postal medtem odvetnik. Pride pred porotnike, sin je njen zagovornik, mož predsednik prizivnega sodišča. Nikdo je ne pozna, nič neče povedati o sami sebi. Končno se ne more več prikriti in njen soprog in prejšnji prijatelj jo spoznajo. Porotniki jo oproste in s solzami v obeh zavalja sina, ki mu je že instinkt povedal, da to ni za njega navadna oseba. Spoznata se in ko hoče ona odpustiti možu, premagajo jo napor in umre. Je to delo polno uidečega življenja, polno one zgodbe, ki jo gledamo vsak dan in vender je nova. Državni pravdnik je bil g. Verovšek. Vobče je rešil svoj nalog prav dostojno. Včasih je zašel v svoj navadni ton, a v nekaterih prizorih je bil povsem samonik in prav dober. Njegova žena Jacqueline ga. Danilova je igrala tako, kot je

že nismo videli igrati. Ne govori dosti, tem veš čuti in ta čustva prinaša na dan s pravo umetnostjo. Občinstvo jo je občudovalo, le nekaj, kar se zdi marsikomu malenkostno naj opomnim, ko je enkrat kdo v svoji vlogi končal, umrl, naj se ne zahvalja več. Igra je iluzija in ta mora ostati čista. Njen sin je bil g. Nušić, ki nam v vsaki drami iznova pokaže novo stran svoje umetniške duše. Vedno nas preseneti s svojo igro, marljiv je in čestitamo mu na njegovem včerajšnjem uspehu. Gospod Danilo je bil povsem dober v igri in znal je svojo vlogo. Prav simpatičen je bil predsednik porot. sodišča g. Skrbinec. Niimelone navadne pretiranosti, bil je popolnoma naraven. Druge vloge manjše važnosti rešile so se dobro, za kar nam pričajo imena, gđ. Wintrova, Šetfilova, Simaček, Bohuslav itd. Ze zadnjič se je izrekla želja, da naj ne ima državni pravdnik one škrlatno obleko in da naj bode zagovornik v civilu, a kakor se vidi, se ne upošteva te želje, kar je obžalovanja vredno. Gledališče je bilo slabo obiskano, znak naše indolence.

Slovenski jug.

— Borba za enakopravnost. V Dalmaciji živi skoro en milijon Hrvatov in Srbov, in samo okrog 14.000 Italijanov, a kljub temu je notranji uradni jezik vseh državnih uradov nemščina in laščina. Na pritisk delnega zbora je vlada že pred leti obljubila, da bo uvedla v urade kot notranji jezik hrvaščino. Te obljube seveda vlada ni izpolnila in slej ko prej se v dalmatinskih uradih še vedno šopirita nemščina in laščina. Z ozirom na to je postavil v delnem zboru dalmatinskem poslanec dr. Drinković iznova nujni predlog v katerem se vlada poziva, naj izpolni svojo obljubo ter brez odlaganja uvede hrvaščino kot notranji uradni jezik. Radovedni smo, kaj bo vlada ukrenila na ta poziv. Najbrže bo v delnem zboru zopet vse obljubila, na to pa pustila, kakor je že običajno pri nas, vse pri starem.

— Dalmatinski železniški svet je imel te dni v prostorih delnega odbora v Zadru sejo, na kateri se je od bor konstituiral. Za predsednika je bil izvoljen splitski župan dr. Vicko Mihajljevič, za podpredsednika odvetnik dr. Ercelano Salvi in bankir Stevo Perović, oba v Splitu, za tajnika državni poslanec dr. Josip Smodlaka, za blagajnika pa veletržec J. Ilić.

— Poslopje za srbsko narodno skupščino so jeli v Belgradu graditi že pred leti. Sezidali pa so samo temelj, potem pa je prišla bosanska kriza in delo je počivalo do danes. Sedaj poročajo srbski listi, da je vlada končno sklenila nadaljevati z gradbo. Prvotni načrti za gradbo so se podvrgli temeljiti reviziji, na kateri je polnih sedem mesecev delalo mnogo inženirjev in arhitektov. Sredi tega meseca se razpiše natečaj za oddajo del, z gradbo pa se prične prihodnjo spomlad. Novi srbski parlament bo stal na trgu Sv. Marka in bo zgradba stala, ako se prav spominjamo, okrog 5 milijonov dinarjev.

— Zakaj niso bili kandidati hrvaško-srbske koalicije izvoljeni v delegacije? Na to vprašanje odgovarja madžarski list »Az Ujsag«. Pravi, da je minister zunanjih del, grof Aehrenthal, izvedel, da nameravajo Hrvati v delegacijah vzporediti proti njemu energično akcijo radi »veleizdajniškega« procesa v Zagrebu in radi Friedrichove pravde na Dunaju. Grof Aehrenthal se je na to obrnil na ogrsko vlado s prošnjo, naj na vsak način prepreči izvolitev hrvaških delegatov. In tako se je tudi zgodilo, če pa bo Aehrenthal prišel pri tem na svoj račun, to je drugo vprašanje.

— Srbski dobrotnik. V Tuzli je umrl trgovec Ivo Jovanović, ki je zapustil 50.000 kron kot ustanovo za ustanovitev neodvisnega trgovskega in obrtnega stanja. Ustanova stopi v veljavo 1. januarja 1911. Leta 1914. se podeli brezobrestno posojilo trgovcu začetniku v Tuzli v znesku po 4000 K, drugo leto pa 2000 kron obrtniku začetniku in tako bo šlo naprej leto za letom.

Izpred sodišča.

Napad z nožem. Anton Cetin, 19 let star posestnikov sin v Harijah je bil jezen na fanta Janeza Urha, ker ga je slednji v Vičevcih gostilni v Harijah zaradi kletvine nekaj omzermal. Pred domačo Urhovo hišo je Cetin nasprotnika z nožem napadel in ga sunil dvakrat v pleča in enkrat v desno stran vratu, vsled česar se je Urh nezavesten zgrudil. Obdolženec, ki svojo krivdo prizna, je bil obsojen na 5 mesecev težke ječe.

Tepež pri »zaplčevanju«. Fantje Jožef Kerč, Janez Mubi, Jožef in France Šenk, France Likozar in Janez Stare, vsi iz Predoselj, so prišli k hiši Antona Ribnikarja, kjer so imeli ovrabo. Tja so prišli tudi trije

fantje iz bližnje vasi Orehovlje in sicer Franco in Janez Korn ter France Lukane. Kmalu se je vnel med Predoseljčani in Orehovljčani hud pretep. Predoseljčani so z ravnim orodjem udrihali po tujih fantih, zlasti po Francetu Kurnu, ki je bil poškodovan na glavi, zadobil je pa tudi v hrbet smrtonosno vbojino, katere je prodrla v prsno votlino. Pa tudi njegova tovariša sta bila tepena, vender pri teh niso bile poškodbe nevarne. Obdolženci se zagovarjajo tako, kakor da bi se bili le branili, kar pa priče odločno oporekajo. Ker se ni dalo dognati, kdo je Franceta Kerna smrtonosno poškodoval, je sodišče vse obdolžence obsodilo in sicer: Krča na šest, Mubija na tri, oba Šenka na dva, Likozarja na tri in Stareta na osem mesecev ječe.

Razne stvari.

* Ponorečen zrakoplovec. V Petrogradu se je dvignil s svojim zrakoplovom 32letni stotnik Lev Mazijevič. Ko je bil že kakih 500 metrov visoko, je Mazijevič padel iz zrakoplova, ter se popolnoma razbil.

* Policijski ravnatelj obsojen na vislice. Okrožno sodišče v Jekaterinoslavu je obsodilo na vislice tamkajšnjega policijskega ravnatelja Holovko, ker je nekoč brez vsakega poudarila oddal tri strele iz revolverja na tri aretovance, ki jih je peljal v ječo z vojaško asistenco in med katerimi je bil tudi en nemški podanik. Nato je ukazal vojaški straži, naj odga na vse tri salve iz pušk. Ko je eden izmed nesrečnikov še živel, mu je nastavil revolver na glavo in ga ustrelil. Trupla je pustil naložiti na voz in peljati v sodno poslopje, kjer je izjavil, da so bili aretiranci ustreljeni na begu. Vojski so bili pred sodiščem oproščeni, ker so streljali na povelje.

Telefonska in brzojavna poročila.

Zasedanje delegacij.

S.— Dunaj, 12. oktobra. Danes popoldne ob 5. se snidejo člani delegacij v prvi seji. Minister skupnih finanč predloži skupni proračun. Zunanji minister grof Aehrenthal predloži »rdečo knjigo«, mornariška uprava predloži »modro knjigo« o razmerah v avstrijski mornarici. Seja bo pred vsem formalnega značaja, in bo obsegala volitve, razdelitev referatov in odsekov. Ogrski člani delegacij imajo danes popoldne ob 3. sejo, v kateri se dnevni red enako izvede.

Hrvaški delegati.

S.— Dunaj, 12. oktobra. Predsednik ogrske državne zbornice je poklical v delegacije namesto odstopivših dveh delegatov iz banovine njih namestnika.

Socijalni demokrati in delegacije.

S.— Dunaj, 12. oktobra. Z ozirom na to, da podajo v današnji seji socijalno demokratični delegati protestno izjavo proti nezakonitemu sklicanju delegacij, izve dunajski poročevalec »Slovenskega Naroda« iz zanesljivega vira, da bo na to protestno izjavo odgovoril v imenu vlade ministrski predsednik baron Bie nerth, ki bo skušal utemeljiti zakonitost sklicanja.

F.— Dunaj, 12. oktobra. Socijalnodemokratični člani delegacij so imeli danes dopoldne sejo, v kateri so zahtevali, da se jim dasta dva mandata v pročunskem odseku. Vsled dolgotrajne konference se je zavlekla tudi skupna seja vseh avstrijskih delegatov, ki bi se imela pričeti ob polu 12., ki pa radi tega sedaj ob 2. še ni končana.

Glombinski predsednik delegacij.

S.— Dunaj, 12. oktobra. Gotovo je, da bo prof. Glombinski predsednik delegacij. Pri svojem nagovoru pa se bo vzdržal vsakega govora o trozvezi in ne bo ugodil želji vlade, da naj pri tem omenja »zvestobo« Nemčije. Prof. Glombinski se najbrž sploh ne bo dotaknil nobenega političnega vprašanja pri svojem nagovoru na cesarja v cesarskem gradu ter bo le proslavljal našega cesarja povodom 80letnice.

Konferenca poljskih članov delegacij.

S.— Dunaj, 12. oktobra. Konferenca poljskih članov delegacij je bila danes dopoldne ob 10. Profesor Glombinski je poročal, da z ozirom na stališče, ki ga zavzemajo vse stranke, pride v poštev kot kandidat za predsedstvo delegacij med Slovani edino le Poljak in da vse stranke žele njegovo kandidacijo. Konferenca je dala Glombinskemu svoj plačet s pogojem, da se pri nagovoru na cesarja izogne sploh vsem političnim vprašanjem.

S.— Dunaj, 12. oktobra. Danes ob 1. popoldne je bila končana seja poslancev - članov delegatov. Kandidatura prof. Glombinskega je bila soglasno sprejeta. Razdelili so se na to referat. Nobena stranka se najbrž ne pridruži protesta socijal. de-

mokratov proti nezakonitemu sklicanju delegacij. Delegacije bo popoldne otvoril kot starostni predsednik dvorni svetnik Cyehlař, ki bo najbrže kot član gosposke zbornice zavzel potem tudi mesto podpredsednika.

Vojaške potrebitine.

O.— Dunaj, 12. oktobra. Vojaška uprava bo predložila delegacijam normalni budget za leto 1910, ki izkazuje 326 milijonov rednih in 10 milijonov izrednih potrebitin ter za različne izredne potrebitine vojaških naprav in vojaških zavodov 8 milijonov kron, torej v celem za 12 milijonov več kakor lansko leto. Za reformno oboroženje poljskega topničarstva zahteva vojaška uprava delni znesek po 8 milijonov kron. Za izredno oboroževanje pa kredit 180 milijonov, namreč kot izredne vojaške potrebitine za časa aneksijske krize. Za zboljšanje materialnega položaja vojaštva so predlanske delegacije že določile znesek 10 milijonov kron, od teh 5 milijonov za zvišanje vojaške mezde in 5 milijonov za zboljšanje vojaške hrane. Vlada sedaj zlasti namerava zboljšati zajtrk vojakom in v to določa priboljšek po 2 h na dan. Vojaška mezda pa bi se zvišala po tem vladnem načrtu pri prostaku na 16 h na dan, pri poddesetniku na 24 h, pri desetniku na 36 h in pri četovodji na 48 h. Razven tega bi se zvišale mezde in prejemki podčastnikov in vojakov posebnih kategorij na ta način, da bi se dobivale posebne doklade.

Čudna avdijsena.

F.— Dunaj, 12. oktobra. Včeraj, ko se je pripeljal cesar iz Schönbruna v cesarski dvorec, je čakala nanj pred dvornimi durmi deputacija sedmih srbskih graničarjev, ki je pokleknila pred cesarski voz. Vodja Sikopanja je vrgel v cesarjev voz prošnjo, v kateri se pritožujejo, da se jim je odvzelo svoj čas obljubljen posestvo v vrednosti 120 milijonov kron, za katero so že dolgo časa odplačevali kupnino. Deputacija se nahaja že od 7. junija na Dunaju in je zaman prosila za redno avdijseno.

Spremenjeno vladno načelo.

S.— Praga, 12. oktobra. Z ozirom na željo vlade, da naj bi predsednik delegacij v svojem nagovoru na cesarja v cesarskem dvoru omenjal glede trozveze tudi »zvestobo« Nemčije, opozarjajo »Narodni Listy« na stališče vlade, ki ga je zavzemala glede predsedniškega nagovora v prejšnjih letih, ko je zahtevala od predsednikov, da se v svojih nagovorih na cesarja sploh ne dotaknejo nobene politične vprašanja.

Avstrija in Rusija.

S.— Dunaj, 12. oktobra. Današnja »Zeit« se peča v uvodniku z razmerjem med Avstrijo in Rusijo ter konstatira, da se na dejstvu, ker je bil odpoklican ruski poslanik z Dunaja in nadomeščen z novim, še nikakor ne more izslediti, da bi se z novim poslanikom zboljšale razmere. Dosedanji poslanik knez Urusov je bil na izrecno željo Izvolkega toliko odsoten z Dunaja, da so v zadnjem času stiki med avstrijskim zunanjim ministrstvom in ruskim poslaništvom skoraj popolnoma ponehali. Površnost tega razmerja se kaže zlasti v cesarjevem reskriptu, s katerim se odstavlja kneza Urusova in v katerem se navaja, da je knez Urusov stremel za dobrimi odnosi med Rusijo in Avstrijo. To je jako hladen reskript in stoji v velikem nasprotju z onim na Izvolkega, v katerem se poudarja, da je Izvolski vedno skrbel za pravice ruskega naroda. Aehrenthal je baje v »Korrespondenzbureau« dal brzojavo, ki je to poročala, konfiscirati, tako da v Avstriji vsebina Izvolskijevega dekreta sploh ni prišla na dan.

Stavka železničarjev na Francoskem. M.— Pariz, 12. oktobra. Generalna stavka železničarjev na vseh francoskih progah je proglašena. V Parizu vlada veliko razburjenje radi ogrožene aprovizacije. Ze danes je namreč opaziti, da se je dovažalo v mesto manj živil kakor navadno. Vlada dela najboljšeje priprave, kakor v slučaju vojske. Železničarji so mestoma zopet razdrli železniške tire, zlasti ob belgijski meji, in potrgali ter porezali telegrafske in telefonske žice. Vlada organizira železniško službo po vojaško.

Revolucija na Portugalakem.

M.— Pariz, 12. oktobra. Italijanski poslanik v Madridu je prišel v Gibraltar ter imel s kraljem Manuelom daljši razgovor. M.— London, 12. oktobra. Angleški kralj je poslal v Gibraltar ladjo »Viktor Albreht«, da pripelje na Angleško kralja Manuela in mater - kraljico.

Izjava.*)

Z ozirom na dopis, priobčen v jutrarnji izdaji »Slov. Naroda« z dne 10. t. m. pod naslovom »Sokol v Šiški« izjavlja podpisani odbor sledeče: 1. Odbor Šiškega Sokola se nikdar ni razpravljajal o političnih zadevah, kakor tudi ne o razmerju

med mladimi in starimi, ker se strogo drži težnjaj Sokolske ideje.

2. Br. Cimerman je prišel po inicijativi Moharjanov pred tremi leti v odbor s striktno nalogo, delovati v odboru proti br. načelniku Boltavzarju in oplot proti celemu takratnemu odboru.

3. Resnici na ljubo se konstatuje, da ne sedita v odboru dva svaka Cimermanova, ampak da je v odboru samo eden svak v širšem pomenu besede.

4. O marionetah pa zamore samo pisec članka govoriti, ki vidi ideal odbora po svojem lastnem priznanju v tem, da eden komandira, drugi pa kimajo.

5. Sokol šteje slej ko prej isto število članov, ki se giblje vedno krog sto, o čemer se lahko vsak prepriča ne le iz statistike »Slov. Sok. zveze«, marveč so na razpolago blagajniške knjige odbora.

6. Res je, da so se udeležili letošnjega izleta v ljublj. okolici trije vajenci v nadomestitev nedošlih članov, kar pa ni šteti društvenemu odboru v zlo, ampak nedošlim članom, ki imajo kraj in se prireditve niso udeležili.

7. Sokol je nastopil letos v Sordražici, Zagorju, Viču, Celju in pri župnem izletu ljubljanskem z eno vrsto članov-telovadcev na orodju in sedmorico s prostimi vajami.

8. Žalostno je, da pisec članka niti ne ve, da odredba dež. šolskega sveta glede razpustitve naraščaja zadene vsa telovadna društva.

9. Izvanredni občni zbor je bil sklican po inicijativi društvenega odbora, ker se je hotelo s tem prihraniti najmanj dve uri še itak tri ure trajajočega rednega občnega zbora prihodnjega leta, na katerem bo morala sicer zadeva Moharjeva priti na dnevni red.

10. Izvanredni občni zbor, vršec se pred 3 tedni, se ni zaključil, vsled česar se je nadaljeval dne 9. t. m. O kakih nezaupnici sploh govora ni bilo, ker se je odborov sklep na izvanrednem občnem zboru odobrila. Pri nadaljevanju izvanrednega obč. zbora se je vzel na znanje zapisnik pričetega izvanrednega obč. zbora in ta tudi odobrila.

11. Delovanje odborovo se kaže, če ne v drugem, v tem, da je ustanovil »Društvo za gradbo Sokolskega doma v Šiški«, ki je tekmo pol leta naralo že precejšnjo vsoto po vinar-skih prispevkih, največ po zaslugi br. Seidla, osobito pa v tem, da še nikdar niti Sok. zveza niti Ljublj. župa ni imela nikakega povoda posegati v delovanje društvenega odbora.

12. Kar se tiče o razvitiu in krepitvi dovolj življenskih moči Sokola je samo toliko pripomniti, da je društveni odbor to delo že zdavnaj zapričel, medtem ko ga Moharjani šele prorokujejo.

Toliko javnosti v vednost in ta naj konstatuje o resnicoljubju dopisnikovem v to stvar zadevajoči notici z dne 10. t. m.

Odbor.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Slovensko deželno gledališče v Ljubljani.

Št. 10. (Nepar). Društ. predst. 2014.
V četrtak, 13. oktobra 1910.
Drugič v sezoni:

Dalibor.

Opera v treh dejanjih. Besedilo spisal Jos. Wenzl, poslovenil F. S. Finžgar. Uglasbil Rodolh Smetana. Režiser Jaroslav Nevoile. Kapelnik profesor Frid. Reiner.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek ob 1/2 8. uri. Konec po 10.

Prihodnja predstava bo v soboto, dne 15. oktobra.

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda. Gg. Iv. Kmet in Fr. Slivar, tu, K 15—, mesto venca na krsto g. Tostija. — Gg. Avg. Praprotnik, tu, K 20—, Miroslav Praprotnik, tu, K 10—, Ed. Praprotnik, učitelj v Mirnem pri Gorici K 10— in Milko Krapeš, urar, tu, K 5—; vsi skupaj K 45—, mesto venca na krsto Ivanu Tostiju. — Gospa Marija Kalan, lastnica trvdke Hoffman, ob priliki opustitve 72 let obstoječe trgovine Hoffman, v kateri je delovala skoraj 31 let. — G. Kluka v Postojai K 3047, nabral pri odhodnici g. sodnika dr. Modica z geslom:

Družba vesela iz Ribnika hotela kranec je štela, ker bila vesela da nek' tedno imela v svoji sredi moča ki ga vsak rad ima.

Gđ. Kat. Galtinova v Modici K 462, nabral gosp. Hiltberger na vesnici v »Narodni čistoč«. — Skupaj K 10509. — Hvala!

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

Dne 7. oktobra: Ivan Tosti, gostilničar, 55 let. — Fran Norad, premogar, 60 let. — Ivana Borštnar, poljska dninarica, 60 let. — Viktorija Sluga, hišna, 19 let.

Za prebivalce mest, uradnih in.
Proti težkočam prebivanja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Soddit prah“, ker vpliva na prebavljanje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 2 K. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJU, Tuchlauben 6. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati Moll-ov prah, znanstven in varnostno znamko in podpisom.

2½ kg
samo tehta

„Standard Folding“

pisalni stroj iz aluminija. Ima vse moderne vrline, solidna konstrukcija. Cena nizka. Zahtevajte ceničke in razkazovanje stroja od 3205

zastopstva „Standard Folding“
Ljubljana, Turjaški trg 4, II.

Proti prahajem, luskinam
in izpadanju las

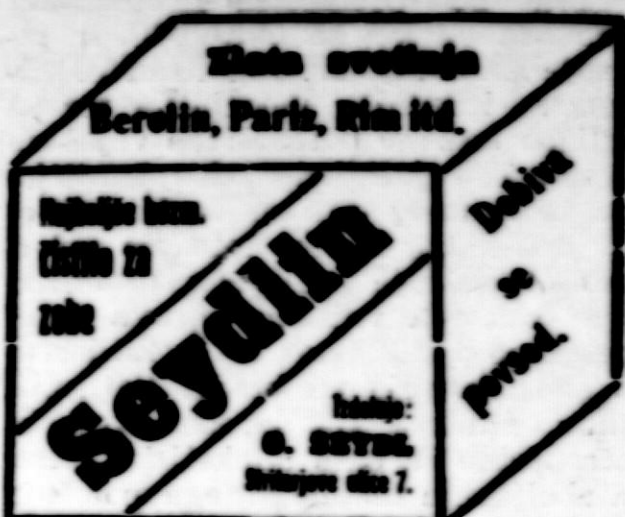
deluje najboljšje priznana
Tanno-chinin tinktura
za lase

katera okrepuje lasišče, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las. 1 steklenica z navodom 1 krono. Razpošilja se s obratno pošto ne manj kot dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil, medicinal. vin, špocialitet, najfinjših parfumov, kirurških obvez, svežih mineralnih vod itd.

Dež. lekarna Milana Leusteka
v Ljubljani: Restljava cesta št. 1.
poleg novoprogajenega Fran. Jofelovega
jubil. mostu.

Preparato naših rodoljubov
kolinske cikorije.

Komik dr. ing. Hirsch, Otonov. Kemično-tehnična preiskava je izpričala, da ej „Seydlitz“ prav izvrstno uporabna usna voda, ker so njeni podatki popolnoma neškodljivi in se z njo lahko razkužuje.

Svarilo

pred
ponaredbami!

Tvoj slabi žalodec
Je žalosten godec!
Če bi vžival

Ne bil bi bolan!

Narajte „FLORIAN“ od izdelovalca!

Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

Postavno varovano.

Intermedialna poročila.

Člani	Člani	Člani	Člani	Člani	Člani
11. 8. pop.	1079	109	bravuh.	1000	1000
8. sv.	730-4	113	eloh jug	1000	1000
12. 7. aj.	730-4	71	el. svzh	1000	1000

Srednja včerajšnja temperatura 11.4°, norm. 11.2°. Padavina v 24 urah 0.0 mm

Izjava.

Rožina pl. Salomon s tem razenja, da ni plačnica za kakršnokoli dolgove, ki bi jih napravila na naš račun kakor tretja oseba, ker mi plačujemo vse sproti v gotovini. 3414

Sprejme se takoj 3423

čevljarški pomočnik

v Spodnji Šiški, Številka 110.

Posredovalce

za vse okraje in občine naše tovarna

proti visoki proviziji

(tudi kot postranski zaslužek) za sprejemanje naročil za patentne izdelke, ki se v vsakem gospodarstvu potrebujejo. — Ponudbe pod naslovom: „100 K mesečno GOST“ na pisarno J. Grega, Praga, Jindř. ul. 19. 3422

Naznanilo.

Svojim cenj. odjemalcem si dovoljujem naznaniti, da sem odšel za kratko dobo k vojakom. Za časa moje odsotnosti bo vodil mojo obrt moj brat

Ljudevit Parkelj

seveda na moje ime in račun. Velec. gg. hišne posestnike, kjer imam svoje reklamne deske, prosim, da mi ohranijo svojo naklonenost tudi vnaprej.

Istotako se priporočam cenj. naročnikom za nadaljnjo naklonenost in prosim, da se obračajo na mojega brata, ki je pooblaščen prejemanj in izvrševati naročila.

3421

Z odlični spoštovanjem

FRANJO PARKELJ

zavod za plakatiranje, smetanje stanovanj in obn. Šelenburgova ulica št. 6.

Učenka

se sprejme na študiranje in hrano. Posebna toba, klavir na razpolago. Naslov pove upravnistvo »Slov. Naroda«. 3425

Išče se

stanovanje

obstojajo iz 3 sob s potrebnimi priključki in parketirano, če mogoče za 1. februar. Ležalo naj bi blizu II. drž. gimnazije. — Ponudbe naj se vpošiljajo pod „A. S.“ na upravnistvo »Slov. Naroda«. 3393

Lepo stanovanje

v I. nadstropju, na vogalu Kongresnega trga in Vegove ulice št. 2, s 5 sobami, balkonom in vsemi pripadki

se odda s 1. novembrom t. l. 2785

Povpraša se pri g. dr. Žorjavi v isti hiši od 1/2. — 1/2. 2. popoldne ali pa v pisarni zvezo slov. zadrug.

SODI iz belega hrastovega lesa, trpežni, močni.

SODE

od finega špirta

vinske sode

krasni izdelek, iz belega hrastovega lesa, močne, trpežne, popolnoma nove iz tovarne špirta za fini špirt in za vino pripravne, takoj razljuje za kar se jamči, odda v velikosti po 300, 400, 500, 600, 700 do 1000 litrov na zahtevo tudi 100 do 200 litrov ali manjše po prav solidnih nizkih cenah

iv. A. Hartmanna naslednik

Avg. Tomažič,

Ljubljana, Marije Terezije cesta 2165

CENE nizke in solidne, točno potrebne.

Kontoristinja

se sprejme takoj v večjo manufakturno trgovino na Gorenjskem. Prednost imajo take, ki so že službovale pri kakem odvetniku. Kje, pove upravnistvo »Slovenskega Naroda«. 3385

Za slabokrvne in prebolele

je zdravniško priporočeno črno dalmatinsko vino 3093

Kuč

najboljše sredstvo.

4 steklenice (5 kg) franko. K 4—. Br. Novakovič, Ljubljana.

Dalmatinska vina

nova in stara, najboljših vrst, belega, črnega, opola (šiljer) in tropinovca po jako poveljnih cenah razpošilja v vseh količinah 3265

Anton Mlikotin

posestnik vinogradov in veletržec z vinom

Kaštel - Lukšič, Dalmacija.

Prave

3176

vinske sode

nekaj skoro novih, iz trdega lesa, od 56—100 l, od 400—650 l, in od 900 do 3000 l proda po nizki ceni

F. CASCIO

Lingarjeva ulica št. 1. Zraven škofije.

J. Zamljen

čevljarški mojster

v Ljubljani, Sodna ulica št. 3

se priporoča za vsa v svojo stroko spadajoča dela.

Jzdeluje prave gorske in telovaške čevlje.

Zahvala.

Za mnogoštevilne dokaze tolažilnega sočutja, ki so nam došli ob prenapli smrti našega dobrega očeta, tasta, brata in strica, gospoda

Franca Omerse

trgovca in posestnika v Kranju

kakor tudi za toli častno spremstvo nepozabnega pokojnika k večnemu počitku, izrekamo tem potom svojo najtoplejšo zahvalo. Posebej se pa še zahvaljujemo najiskrenejšje za zadnje spremstvo zastopnikom trgovskega društva „Merkur“ iz Ljubljane in njegove podružnice v Kranju, nadalje zastopnikom „Trgovske in obrtne zbornice“, „Trgovskega gremija“ in „Trgovskega bolniškega in podpornega društva v Ljubljani“, občinskemu zastopu mesta kranjskega in njega županu, „Narodni čitalnici“ in „Sokolu“ v Kranju, gasilnima društvoma v Kranju in Škofji Loki, bratovščini sv. Jožefa in „Veteranskemu društvu v Kranju“, kakor tudi vsem drugim korporacijam in deputacijam, pokojnikovim stanovskim tovarišem trgovcem, uradništvu, profsorskemu kolegiju kranjske gimnazije, kakor tudi vsem drugim rodbinam in posameznikom, ki so od blizu in od daleč, posebno dame iz Ljubljane, v tako nepričakovanem številu prihiteli izkazat zadnjo čast preblagemu pokojniku. Posebej bodi pa še izrečena zahvala pevcem „Čitalniškega pevskega zbora“ za ginljivo petje ob hiši žalosti in ob odprtem grobu, „Meščanski godbi“ za tolažilne žalostinke od hiše žalosti do pokopališča, mnogoštevilnim darovalcem prekrasnih vencev in sploh vsem, ki so nam na ta ali oni način stali na strani ob priliki te za nas nenadomestljive izgube. Končno se pa še najtoplejšje zahvaljujemo g. dr. Edvardu Šavniku, ki se v teh težkih urah ni izkazal le najvestnejšega zdravnika, temveč tudi najboljšega pokojnikovega in hišnega prijatelja.

V KRANJU, dne 11. oktobra 1910.

Žalujejoči ostali.